

عنوان مقاله:

کاهش نرخ خطای تشخیص نفوذ با استفاده از الگوریتم ژنتیک

محل انتشار:

اولین کنگره سراسری فناوریهای نوین ایران با هدف دستیابی به توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محبوبه جهازی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی کامپیوتر-نرم افزارموسسه غیرانتفاعی میرداماد گرگان

علی اکبر تجری سیامرزکوه - دانشجوی دکتری علوم کامپیوتر دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

یکی از روش های اصلی برای رفع نفوذ سیستم های کامپیوتری، سیستمهای تشخیص نفوذ است روش های مختلفی ارائه شده است از جمله شبکه های عصبی، سیستم ایمنی بدن، الگوریتم ژنتیک و برنامه نویسی ژنتیک. هدف از تشخیص نفوذ نمایش، بررسی و ارائه گزارش از فعالیت شبکه است. به دلیل وجود محدودیت های اطمینان پذیری و تهدیدهای داخلی پیش گیری از نفوذ باید به بعضی از موارد مشکوک به حمله اجازه عبور دهد تا احتمال تشخیص های غلط (false positive) کاهش یابد. از طرف دیگر، روش های IDS با هوشمندی همراه هستند و از تکنیک های مختلفی برای تشخیص حملات بالقوه، نفوذها و سوء استفاده ها بهره می گیرند. یک IDS معمولاً به گونه ای از پهنای باند استفاده می کند که می تواند بدون تأثیر گذاشتن روی معماری های محاسباتی و شبکه ای به کار خود ادامه دهد. تشخیص نفوذ با جستجو در مجموعه ای از فعالیت های کاربرشناسایی میشود. از آنجایی که این جستجو INP-complete است نیاز به پایگاه داده ای از حوادث و حملات انجام شده دارد. الگوریتم ژنتیک میتواند اکتشافی مناسب با ارائه روش جستجو باشد. تابع مورد نظر در الگوریتم ژنتیک که تابع برازش نام دارد کمک می کند تا IDS به طور قابل توجهی کاهش یابد

کلمات کلیدی:

الگوریتم ژنتیک، تشخیص نفوذ، سیستم های تشخیص نفوذ، شبکه، امنیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/345193>

